

Shmuel and the House of Eli: Of Fathers, Sons and Sacrifice

1- שמואל א פרק ב פסוק יב – כו

(יא) וילך אלקנה הרממה על ביתו והנער הנה משרת את יקנוק את פני עלי הכהן:
(יב) ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יקנוק:
(יג) ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח וזבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו:
(יד) והנה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו פכה יעשו לכל ישראל הבאים שם בשלה:
(טו) גם בטרם יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לפהו ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי:
(טז) ויאמר אליו האיש קטר יקטריון פיום החלב וקח לה כאשר תאנה נפשך ואמר לו לא פי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה:
(יז) ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יקנוק כי נאצו האנשים את מנחת יקנוק:

(יח) ושמואל משרת את פני יקנוק נער חגור אפוד בד:
(יט) ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים:
(כ) וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יקנוק לה גרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליקנוק והלכו למקמו:
(כא) כי פקד יקנוק את חנה ותהר ותלד שלשה בנים וישתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יקנוק: ס
(כב) ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישפכו את הנשים הצבאות פתח אהל מועד:
(כג) ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה:
(כד) אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעבדים עם יקנוק:
(כה) אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליקנוק יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יקנוק להמיתם:
(כו) והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יקנוק וגם עם אנשים: ס

2- דברים פרק יח פסוק ג- ה

(ג) וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זכחי הזבח אם שור אם שוה ונתן לפהו הזרע והלחנים והשקה:
(ד) ראשית דגנה תירשך ויצהרה וראשית גז צאנה תתן לו:
(ה) פי בו בחר יקנוק אלהיו מכל שבטיה לעמד לשרת בשם יקנוק הוא ובניו כל הימים: ס

3- ויקרא פרק ז פסוק כח – לא

(כח) וידבר יקנוק אל משה לאמר:
(כט) דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליקנוק יביא את קרבנו ליקנוק מזבח שלמיו:
(ל) ידיו תביאנה את אשי יקנוק את החלב על הסנה וביאנו את הסנה להניף אותו תנופה לפני יקנוק:
(לא) והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה הסנה לאהרן ולבניו:

4- רד"ק שמואל א פרק ב פסוק יד – טו

(יד) אשר יעלה המזלג - בבת אחת וזה היה חק עולה וגזל ששמו הכהנים על ישראל והמזלג ידוע והוא כלי ברזל יש לו שנים שמעלים בו בשר מן הקדירה:

(טו) גם בטרם - היו לוקחים את הבשר ואוכלים קודם הקטרת האימורים וזה רעה רבה כי לא נתן להם האל אלא שיזכו משלחנו אחר שיזרקו הדם ויקטירו החלבים...

5- דברים פרק כא פסוק יח – כא

(יח) פי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם:

- (יט) וְתִפְּשׂוּ בוֹ אֲבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ אֶל זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל שַׁעַר מִקְדָּמוֹ:
(כ) וְאָמְרוּ אֶל זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמְרֵה אֵינָנוּ שְׁמֵעַ בְּקִלְנוֹ זוֹלִל וְסָבָא:
(כא) וְרָגְמָהוּ כָּל אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים וּמָת וּבִעֲרֹת הָרַע מִקִּרְבָּהּ וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיֵּרָאוּ:

6- בראשית פרק ו פסוק א - ב

- (א) וַיְהִי כִּי הִחֵל הָאָדָם לָרֵב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יָלְדוּ לָהֶם:
(ב) וַיֵּרָאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ:

7- בראשית פרק כא פסוק א - ב

- (א) וַיִּקְנֶן פֶּקֶד אֶת שָׂרָה כְּאִשָּׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יִקְנָן לְשָׂרָה כְּאִשָּׁר דִּבֶּר:
(ב) וַתֵּהָר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אוֹתוֹ אֱלֹהִים:

8- בראשית פרק כב פסוק א - יט

- (א) וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי:
(ב) וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֶךָ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבֶּתְךָ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמִּצְרַיִם וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִי:
(ג) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרֹו וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֶצִי עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים:
(ד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק:
(ה) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנַּעַר נִלְכָּה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם...
(יג) וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר נֹאֲחָז בִּסְבָּה בְּקִרְבֵּי וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ:
(יד) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יִקְנָן יִרְאֵה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהָר יִקְנָן יִרְאֵה:
(טו) וַיִּקְרָא מֵלֶאֱדָה יִקְנָן אֶל אַבְרָהָם שְׁנִית מִן הַשָּׁמַיִם:
(טז) וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָא יִקְנָן כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יִחִידְךָ:
(יז) כִּי בָרַךְ אַבְרָהָם וְהָרְבָה אַרְבָּה אֶת זַרְעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וַיִּחַלּוּ אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וַיִּרְשׁ זַרְעוֹ אֶת שַׁעַר אֲבִיבִי:
(יח) וְהַתְּבָרְכוּ בְּזֶרַע כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עָקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי:
(יט) וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע וַיָּשָׁב אַבְרָהָם בְּבָאָר שֶׁבַע: